

DIREKTIV

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2009/128/EG

av den 21 oktober 2009

om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) I överensstämmelse med artiklarna 2 och 7 i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om fastställande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽⁴⁾ bör det, med beaktande av försiktighetsåtgärder och förebyggande åtgärder, upprättas en gemensam rättslig ram för att få till stånd en hållbar användning av bekämpningsmedel.

(2) För närvarande bör detta direktiv tillämpas på bekämpningsmedel som är växtskyddsmedel. I framtiden förutses dock en utvidgning av detta direktivs tillämpningsområde till att omfatta även biocidprodukter.

(3) De åtgärder som föreskrivs i detta direktiv bör komplettera och inte påverka åtgärder enligt annan gemenskapslagstiftning som har samband härmed, särskilt rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar ⁽⁵⁾, rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁷⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung ⁽⁸⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽⁹⁾. Dessa åtgärder bör inte heller förhindra frivilliga åtgärder inom ramen för förordningarna om strukturfonderna eller rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽¹⁰⁾.

(4) Ekonomiska instrument kan spela en avgörande roll för att nå målen för hållbar användning av bekämpningsmedel. Användningen av sådana instrument på lämplig nivå bör därför uppmuntras samtidigt som det ska framhållas att enskilda medlemsstater kan besluta om hur de ska användas utan att det påverkar tillämpningen av reglerna för statligt stöd.

(5) För att underlätta genomförandet av detta direktiv bör medlemsstaterna använda nationella handlingsplaner med syfte att fastställa kvantitativa mål, riktmärken, åtgärder, tidtabeller och indikatorer för att minska de risker och konsekvenser som användningen av bekämpningsmedel innebär för människors hälsa och miljön samt främja att integrerat växtskydd och andra alternativa metoder eller tekniker utvecklas och införs för att minska beroendet av bekämpningsmedel. Medlemsstaterna bör övervaka användningen av växtskyddsmedel som innehåller särskilt farliga verksamma ämnen och upprätta

⁽¹⁾ EUT C 161, 13.7.2007, s. 48.

⁽²⁾ EUT C 146, 30.6.2007, s. 48.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 23 oktober 2007 (EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 158), rådets gemensamma ståndpunkt av den 19 maj 2008 (EUT C 254 E, 7.10.2008, s. 1) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 januari 2009 (ännu ej offentliggjord i EUT). Rådets beslut av den 24 september 2009.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽⁷⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽⁹⁾ Se sidan 1 i detta nummer av EUT.

⁽¹⁰⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

- tidsplaner och mål för att minska användningen av dessa, särskilt när detta är en lämplig metod att uppnå riskminskningsmålen. De nationella handlingsplanerna bör samordnas med genomförandeplaner enligt annan tillämplig gemenskapslagstiftning och kan användas för att gruppera samman mål som ska nås enligt annan gemenskapslagstiftning som har samband med bekämpningsmedel.
- (6) Informationsutbytet om de mål och åtgärder som medlemsstaterna fastställer i sina nationella handlingsplaner är en mycket viktig faktor för att nå målen för detta direktiv. Därför bör medlemsstaterna uppmanas att regelbundet lämna rapporter till kommissionen och övriga medlemsstater, särskilt om genomförandet och resultatet av nationella handlingsplaner och gjorda erfarenheter. På grundval av information från medlemsstaterna bör kommissionen lämna relevanta rapporter till Europaparlamentet och rådet, vid behov tillsammans med lämpliga lagstiftningsförslag.
- (7) Det bör föreskrivas att utarbetande och ändring av nationella handlingsplaner ska ske med tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 om åtgärder för allmänhetens deltagande i utarbetandet av vissa planer och program avseende miljön ⁽¹⁾.
- (8) Det är nödvändigt att medlemsstaterna inrättar system för såväl grundutbildning som vidareutbildning av distributörer, rådgivare och yrkesmässiga användare av bekämpningsmedel samt ett system för utbildningsbevis för att registrera sådan utbildning så att de som använder eller kommer att använda bekämpningsmedel är fullt medvetna om möjliga risker för människors hälsa och miljön och om lämpliga åtgärder för att minska dessa risker så mycket som möjligt. Utbildningar för yrkesmässiga användare kan samordnas med utbildningar som anordnas inom ramen för förordning (EG) nr 1698/2005.
- (9) Försäljningen av bekämpningsmedel, inbegripet försäljning via Internet, utgör ett viktigt inslag i distributionskedjan, och det bör vid försäljningstillfället ges särskilda instruktioner om säkerhet när det gäller människors hälsa och miljön till slutanvändare, särskilt yrkesmässiga användare. För icke yrkesmässiga användare, som i allmänhet inte har samma utbildningsnivå, bör det ges rekommendationer särskilt om en säker hantering och lagring av bekämpningsmedel och om bortskaffande av förpackningar.
- (10) Med tanke på de möjliga risker som är förknippade med användning av bekämpningsmedel bör allmänheten få bättre information om de övergripande följderna av användning av bekämpningsmedel genom kampanjer för ökad medvetenhet, information som lämnas via detaljhandlare och andra lämpliga åtgärder.
- (11) Forskningsprogram som syftar till att fastställa hur användningen av bekämpningsmedel påverkar människors hälsa och miljön, och som inbegriper studier på högriskgrupper, bör främjas på europeisk och nationell nivå.
- (12) I den mån det är nödvändigt att fastställa minimikrav för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i samband med hantering och spridning av bekämpningsmedel, omfattande de risker som uppstår genom arbetares exponering för dessa produkter samt allmänna och särskilda förebyggande åtgärder för att minska riskerna, omfattas sådana åtgärder av rådets direktiv 98/24/EG av den 7 april 1998 om skydd av arbetstagares hälsa och säkerhet mot risker som har samband med kemiska agenser i arbetet ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/37/EG av den 29 april 2004 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för carcinogener eller mutagena ämnen i arbetet ⁽³⁾.
- (13) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner ⁽⁴⁾ kommer det att anges regler för utsläppande på marknaden av utrustning för spridning av bekämpningsmedel som säkerställer att miljökrav uppfylls, och för att minimera de negativa effekterna av bekämpningsmedel på människors hälsa och miljön som sådan utrustning ger upphov till bör det därför införas system för regelbunden teknisk kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel som redan är i bruk. Medlemsstaterna bör i sina nationella handlingsplaner beskriva hur de kommer att gå till väga för att säkerställa att dessa krav genomförs.
- (14) Flygbesprutning av bekämpningsmedel kan ge betydande negativ påverkan på människors hälsa och på miljön, särskilt genom vindavdrift. Det bör därför införas ett generellt förbud mot flygbesprutning, med möjlighet att medge undantag om det innebär klara fördelar i form av minskad påverkan på människors hälsa och miljön jämfört med andra spridningsmetoder, eller om fungerande alternativ saknas, förutsatt att den bästa tillgängliga tekniken för att minska avdrift används.
- (15) Vattenmiljön är särskilt känslig för bekämpningsmedel. Det är därför nödvändigt att ägna särskild uppmärksamhet åt att undvika förorening av ytvatten och grundvatten genom lämpliga åtgärder, exempelvis att skapa buffert- eller säkerhetszoner eller plantera häckar längs ytvatten för att minska vattnets exponering för vindavdrift, dräneringsflöde och ytavrinning. Storleken på buffertzonerna bör särskilt bero på jordens egenskaper, bekämpningsmedlets egenskaper samt de berörda områdenas jordbruksförhållanden. Användning av bekämpningsmedel i

⁽¹⁾ EUT L 156, 25.6.2003, s. 17.

⁽²⁾ EGT L 131, 5.5.1998, s. 11.

⁽³⁾ EUT L 158, 30.4.2004, s. 50.

⁽⁴⁾ EUT L 157, 9.6.2006, s. 24.

- områden som används för uttag av dricksvatten, på eller längs transportleder, t.ex. järnvägslinjer, på hårdgjorda eller mycket genomsläppliga ytor kan leda till högre risker för förorening av vattenmiljön. I sådana områden bör därför användning av bekämpningsmedel begränsas så långt som möjligt eller, där det är lämpligt, undvikas helt.
- (16) Användning av bekämpningsmedel kan vara särskilt farlig i mycket känsliga områden, exempelvis Natura 2000-områden som är skyddade enligt direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG. På andra platser, såsom allmänna parker och trädgårdar, idrotts- och fritidsanläggningar, skolgårdar och lekplatser för barn, samt i närheten av hälsovårdsanläggningar, är riskerna förknippade med exponering för bekämpningsmedel betydande. I sådana områden bör användning av bekämpningsmedel minimeras eller förbjudas. När bekämpningsmedel används bör lämpliga riskhanteringsåtgärder vidtas och bekämpningsmedel med låg risk samt biologiska bekämpningsmetoder bör övervägas i första hand.
- (17) Hantering av bekämpningsmedel, inbegripet lagring, utspädning och blandning av bekämpningsmedel samt rengöring av utrustning för spridning av bekämpningsmedel efter användning, och återvinning eller bortskaffande av vätskor som finns kvar i tanken, tomma förpackningar och bekämpningsmedelsrester innebär särskilt stora risker för önskad exponering av människor och miljön. Det bör därför införas särskilda åtgärder för sådan verksamhet som komplement till de åtgärder som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/12/EG av den 5 april 2006 om avfall⁽¹⁾ och i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽²⁾. Åtgärderna bör också omfatta icke yrkesmässiga användare, eftersom risken för olämplig hantering är stor i denna grupp på grund av bristande kunskap.
- (18) Om alla jordbrukare tillämpade allmänna principer och gröd- och sektorspecifika riktlinjer med hänsyn till integrerat växtskydd skulle det leda till en mer riktad användning av alla tillgängliga metoder för bekämpning av skadedörare och ogräs, däribland bekämpningsmedel. Detta skulle därför bidra till att ytterligare minska riskerna för människors hälsa och för miljön och beroendet av bekämpningsmedel. Medlemsstaterna bör främja växtskydd med liten användning av bekämpningsmedel, särskilt integrerat växtskydd, och skapa nödvändiga förutsättningar och åtgärder för dess genomförande.
- (19) Genomförandet av principerna för integrerat växtskydd är obligatoriskt enligt förordning (EG) nr 1107/2009 och detta direktiv, och subsidiaritetsprincipen är tillämplig på det sätt på vilket principerna för integrerat växtskydd genomförs. Medlemsstaterna bör i sina nationella handlingsplaner beskriva hur de ser till att principerna för integrerat växtskydd genomförs, där så är möjligt med företräde för icke-kemiska metoder för växtskydd och odling.
- (20) Det är nödvändigt att mäta de framsteg som görs när det gäller att minska de risker och negativa effekter som användningen av bekämpningsmedel innebär för människors hälsa och för miljön. Harmoniserade riskindikatorer är ett lämpligt medel för detta och kommer att fastställas på gemenskapsnivå. Medlemsstaterna bör använda dessa indikatorer för riskhantering på nationell nivå och för rapportering, och kommissionen bör beräkna indikatorer för att utvärdera framsteg på gemenskapsnivå. Statistiska uppgifter insamlade i enlighet med gemenskapslagstiftningen om statistik om växtskyddsmedel bör användas. Medlemsstaterna bör ha rätt att använda nationella indikatorer utöver de harmoniserade gemensamma indikatorerna.
- (21) Medlemsstaterna bör fastställa sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och se till att de tillämpas. Påföljderna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (22) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att skydda människors hälsa och miljön från möjliga risker förknippade med användningen av bekämpningsmedel, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (23) Detta direktiv står i överensstämmelse med de grundläggande rättigheter och principer som särskilt fastställs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Syftet är framför allt att genom detta direktiv främja att en hög nivå i fråga om miljöskydd integreras i gemenskapens politik i enlighet med principen om hållbar utveckling i artikel 37 i den stadgan.
- (24) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽³⁾.
- (25) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa och uppdatera bilagorna till detta direktiv. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv, bland annat genom att komplettera det med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.

⁽¹⁾ EUT L 114, 27.4.2006, s. 9.⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20.⁽³⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

(26) I enlighet med punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ uppmontras medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta tabeller som så långt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan detta direktiv och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv fastställer en ram för att uppnå en hållbar användning av bekämpningsmedel genom att minska de risker och konsekvenser som användningen av bekämpningsmedel innebär för människors hälsa och miljön och genom att främja användning av integrerat växtskydd och andra alternativa metoder eller tekniker såsom icke-kemiska alternativ till bekämpningsmedel.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på bekämpningsmedel som är växtskyddsmedel enligt definitionen i artikel 3.10 a.
2. Detta direktiv ska tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av annan relevant gemenskapslagstiftning.
3. Bestämmelserna i detta direktiv får inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa försiktighetsprincipen för begränsning av eller förbud mot användningen av bekämpningsmedel under särskilda omständigheter eller inom särskilda områden.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

1. *yrkesmässig användare*: en person som använder bekämpningsmedel i sin yrkesmässiga verksamhet, inbegripet operatörer, tekniker, arbetsgivare och egenföretagare, både på jordbruksområdet och inom andra sektorer,
2. *distributör*: en fysisk eller juridisk person som gör ett bekämpningsmedel tillgängligt på marknaden, inbegripet grossister, detaljhandlare, säljare och leverantörer,

3. *rådgivare*: en person som skaffat sig den kunskap som behövs och som ger råd om växtskydd och säker användning av bekämpningsmedel, inom ramen för sin yrkesverksamhet eller en kommersiell tjänst, inbegripet privata och allmänna rådgivningsföretag, handelsagenter, livsmedelsproducenter och detaljhandlare i förekommande fall,

4. *utrustning för spridning av bekämpningsmedel*: en apparat som är särskilt avsedd för spridning av bekämpningsmedel, inklusive tillbehör som är nödvändiga för att den ska fungera effektivt, t.ex. munstycken, manometrar, filter, silar och anordningar för tankrengöring,

5. *flygbesprutning*: spridning av bekämpningsmedel med luftfartyg (flygplan eller helikopter),

6. *integrerat växtskydd*: noga övervägande av alla tillgängliga växtskyddsmetoder och därpå följande integrering av lämpliga åtgärder som motverkar utvecklingen av populationer av skadliga organismer och som håller användningen av växtskyddsmedel och andra former av ingrepp på nivåer som är ekonomiskt och ekologiskt försvarbara och minskar eller minimerar riskerna för människors hälsa och miljön; integrerat växtskydd betonas odlingen av sunda grödor med minsta möjliga ingrepp i jordbruksekosystemen och uppmontrar naturliga mekanismer för bekämpning av skadegörare och ogräs,

7. *riskindikator*: resultatet av en beräkningsmetod som används för att bedöma riskerna med bekämpningsmedel för människors hälsa och/eller miljön,

8. *icke-kemiska metoder*: alternativa metoder till kemiska bekämpningsmedel för växtskydd, som bygger på sådana jordbrukstekniker som anges i bilaga III punkt 1 eller fysiska, mekaniska eller biologiska metoder för bekämpning av skadegörare och ogräs,

9. *ytvatten och grundvatten*: den mening som avses i direktiv 2000/60/EG,

10. *bekämpningsmedel*:

a) ett växtskyddsmedel enligt definitionen i förordning (EG) nr 1107/2009,

b) en biocidprodukt enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

Artikel 4

Nationella handlingsplaner

1. Medlemsstaterna ska anta nationella handlingsplaner för att fastställa kvantitativa mål, riktmärken, åtgärder och tidtabeller för att minska riskerna med och konsekvenserna av användningen av bekämpningsmedel för människors hälsa och miljö och för att uppmuntra utvecklingen och införandet av integrerat växtskydd och alternativa metoder eller tekniker för att minska beroendet av bekämpningsmedel. Målen får omfatta olika områden, t.ex. arbetarskydd, miljöskydd, resthalter, användning av särskild teknik eller användning på särskilda grödor.

De nationella handlingsplanerna ska också innehålla indikatorer för att övervaka användningen av växtskyddsmedel som innehåller särskilt farliga verksamma ämnen, särskilt om det finns andra alternativ. Medlemsstaterna ska ägna särskild uppmärksamhet åt de växtskyddsmedel som innehåller verksamma ämnen som godkänts i enlighet med rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden⁽¹⁾, och som när de är föremål för ansökan om förnyat godkännande enligt förordning (EG) nr 1107/2009 inte kommer att uppfylla de relevanta kriterierna för godkännande i punkterna 3.6–3.8 i bilaga II till den förordningen.

På grundval av sådana indikatorer och, i tillämpliga fall, med hänsyn till mål för minskning av risker eller av användning som redan uppnåtts före tillämpningen av detta direktiv, ska tidsplaner och minskningsmål för användning också upprättas, särskilt om den minskade användningen utgör en lämplig metod för att minska riskerna med avseende på de prioriteringar som identifierats i artikel 15.2 c. Dessa mål får vara mellanliggande eller slutliga. Medlemsstaterna ska använda alla de metoder som är nödvändiga för att nå målen.

När medlemsstaterna upprättar och ändrar sina nationella handlingsplaner, ska de beakta de planerade åtgärdernas hälsomässiga, sociala, ekonomiska samt miljömässiga effekter och ta hänsyn till särskilda nationella, regionala och lokala förhållanden och till alla grupper av berörda parter. Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner beskriva hur de kommer att genomföra åtgärder enligt artiklarna 5–15 för att nå de mål som avses i första stycket i denna punkt.

I de nationella handlingsplanerna ska hänsyn tas till planer som upprättats enligt annan gemenskapslagstiftning om användning av bekämpningsmedel, t.ex. åtgärdsplaner enligt direktiv 2000/60/EG.

2. Medlemsstaterna ska senast den 14 december 2012 överlämna sina nationella handlingsplaner till kommissionen och övriga medlemsstater.

De nationella handlingsplanerna ska ses över minst vart femte år, och alla väsentliga ändringar av de nationella handlingsplanerna ska utan onödigt dröjsmål rapporteras till kommissionen.

3. Senast den 14 december 2014 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om den information som medlemsstaterna lämnat om de nationella handlingsplanerna. Rapporten ska innehålla vilka metoder som använts och vilka effekter upprättandet av olika typer av mål för att minska riskerna och användningen av bekämpningsmedel fått.

Senast den 14 december 2018 ska kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas erfarenheter av genomförandet av nationella mål som fastställts i enlighet med punkt 1 för att nå målen i detta direktiv. Rapporten får vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

4. Kommissionen ska göra information som meddelas i enlighet med punkt 2 tillgänglig för allmänheten på en webbplats.

5. De bestämmelser om allmänhetens deltagande som anges i artikel 2 i direktiv 2003/35/EG ska tillämpas vid utarbetande och ändring av de nationella handlingsplanerna.

KAPITEL II

UTBILDNING, FÖRSÄLJNING AV BEKÄMPNINGSMEDEL, INFORMATION OCH MEDVETANDEHÖJANDE ÅTGÄRDER

Artikel 5

Utbildning

1. Medlemsstaterna ska se till att alla yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare har tillgång till lämplig utbildning genom organ som utsetts av de behöriga myndigheterna. Den ska bestå av både grundutbildning och vidareutbildning för att ge kunskap och vid behov uppdatera denna.

Utbildningen ska vara utformad så att den ger sådana användare, distributörer och rådgivare tillräcklig kunskap om de ämnen som anges i bilaga I, med hänsyn till deras olika roller och ansvarsområden.

2. Medlemsstaterna ska senast den 14 december 2013 införa system för utbildningsbevis och utse de behöriga myndigheter som ska ansvara för genomförandet. Dessa utbildningsbevis ska, som ett minimikrav, styrka tillräckliga kunskaper i de ämnen som anges i bilaga I, vilka förvärvats av yrkesmässiga användare, distributörer och rådgivare antingen genom deltagande i utbildning eller på andra sätt.

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1.

Systemen för utbildningsbevis ska innefatta krav och förfaranden för utfärdande, förnyande och återkallande av utbildningsbevis.

3. Åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv avseende ändring av bilaga I för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.2.

Artikel 6

Krav för försäljning av bekämpningsmedel

1. Medlemsstaterna ska se till att distributörer har tillräckligt med anställda som innehar ett utbildningsbevis enligt artikel 5.2. Dessa personer ska finnas tillgängliga vid försäljningen för att ge kunder lämplig information om användning av bekämpningsmedel, hälso- och miljörisiker samt säkerhetsinstruktioner för att hantera dessa risker för de berörda produkterna. Mycket små distributörer som endast säljer produkter för icke yrkesmässig användning kan beviljas undantag om de inte saluför beredningar av bekämpningsmedel som klassificeras som giftiga, mycket giftiga, cancerframkallande, mutagena eller reproduktionstoxiska enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG av den 31 maj 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga preparat ⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att begränsa försäljningen av bekämpningsmedel som är godkända för yrkesmässig användning till personer som innehar ett utbildningsbevis enligt artikel 5.2.

3. Medlemsstaterna ska ålägga distributörer som säljer bekämpningsmedel till icke yrkesmässiga användare att lämna allmän information om de risker för människors hälsa och miljö som användning av bekämpningsmedel är förenad med, särskilt om faror, exponering, korrekt lagring, hantering, spridning och säkert bortskaffande i enlighet med gemenskapslagstiftningen om avfall, samt om lågriskalternativ. Medlemsstaterna får kräva att bekämpningsmedelsproducenter lämnar sådan information.

4. De åtgärder som anges i punkterna 1 och 2 ska fastställas senast den 14 december 2015.

Artikel 7

Information och medvetandehöjande åtgärder

1. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att informera allmänheten samt för att stödja och främja informationsprogram och medvetandehöjande program och allmänhetens tillgång till korrekt och väl avvägd information om bekämpningsmedel, särskilt när det gäller riskerna och farorna och de möjliga akuta och kroniska effekterna för människors hälsa, icke-målorganis-

mer och miljön till följd av deras användning, samt om användning av icke-kemiska alternativ.

2. Medlemsstaterna ska inrätta system för insamling av information om akuta förgiftningar med bekämpningsmedel samt, när sådan information är tillgänglig, om utveckling av kroniska förgiftningar bland grupper som regelmässigt kan utsättas för bekämpningsmedel såsom operatörer, jordbruksarbetare eller personer som bor i närheten av områden där bekämpningsmedel används.

3. I syfte att öka informationens jämförbarhet ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna senast den 14 december 2012 utarbeta ett strategiskt vägledande dokument om övervakning och kartläggning av hur användningen av bekämpningsmedel påverkar människors hälsa och miljön.

KAPITEL III

UTRUSTNING FÖR SPRIDNING AV BEKÄMPNINGSMEDEL

Artikel 8

Kontroll av utrustning i bruk

1. Medlemsstaterna ska se till att utrustning för spridning av bekämpningsmedel i yrkesmässig användning kontrolleras med jämna mellanrum. Kontrollerna ska ske minst vart femte år fram till 2020 och därefter minst vart tredje år.

2. Medlemsstaterna ska senast den 14 december 2016 se till att åtminstone en kontroll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel har genomförts. Efter denna tidsperiod får endast utrustning för spridning av bekämpningsmedel som har godkänts vid kontrollen vara i yrkesmässig användning.

Ny utrustning ska kontrolleras åtminstone en gång inom fem år efter inköpet.

3. Genom undantag från punkterna 1 och 2 och efter en riskbedömning när det gäller människors hälsa och miljön, som även omfattar en bedömning av omfattningen av användningen av utrustningen, får medlemsstaterna

a) tillämpa olika tidsplaner för och intervall mellan kontrollerna av sådan utrustning för spridning av bekämpningsmedel som inte används för besprutning, för handhållen utrustning för spridning av bekämpningsmedel eller för ryggburna sprutor samt för annan utrustning för spridning av bekämpningsmedel som används i mycket liten omfattning, som ska anges i den nationella handlingsplan som föreskrivs i artikel 4.

Följande annan utrustning för spridning av bekämpningsmedel ska aldrig anses användas i mycket liten omfattning:

i) Spridningsutrustning som monterats på tåg eller luftfartyg.

⁽¹⁾ EGT L 200, 30.7.1999, s. 1.

ii) Sprutbommar på över 3 m, däribland sprutbommar som monterats på såningsutrustning.

b) undanta handhållen utrustning för spridning av bekämpningsmedel eller ryggburna sprutor från kontroll. I sådana fall ska medlemsstaterna se till att operatörer har fått information om att tillbehören måste bytas ut med jämna mellanrum och om de särskilda riskerna med utrustningen samt att de fått utbildning i hur utrustning för spridning av bekämpningsmedel ska användas i enlighet med artikel 5.

4. Kontrollerna ska visa huruvida utrustning för spridning av bekämpningsmedel uppfyller de relevanta krav som anges i bilaga II för att uppnå en hög nivå för skydd av människors hälsa och miljön.

Utrustning för spridning av bekämpningsmedel som uppfyller de harmoniserade standarder som utarbetas enligt artikel 20.1 ska antas uppfylla de grundläggande hälso-, säkerhets- och miljökraven.

5. Yrkesmässiga användare ska genomföra regelbunden kalibrering och tekniska kontroller av utrustningen för spridning av bekämpningsmedel i enlighet med den lämpliga utbildning de har fått som föreskrivs i artikel 5.

6. Medlemsstaterna ska utse de organ som är ansvariga för att genomföra kontrollsystemen och underrätta kommissionen om detta.

Varje medlemsstat ska införa godkännandesystem som gör det möjligt att bekräfta de kontroller och erkänna de godkännanden som beviljats i andra medlemsstater enligt de krav som avses i punkt 4 om tidsperioden efter den senaste kontrollen som utförts i en annan medlemsstat är lika lång eller kortare än de intervall för kontroller som tillämpas i den egna medlemsstaten.

Medlemsstaterna ska sträva efter att erkänna de godkännanden som har utfärdats i andra medlemsstater förutsatt att intervallen för kontroller som anges i punkt 1 respekteras.

7. Åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv avseende ändring av bilaga II för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.2.

KAPITEL IV

SÄRSKILDA METODER OCH ANVÄNDNINGAR

Artikel 9

Flygbesprutning

1. Medlemsstaterna ska se till att flygbesprutning är förbjuden.

2. Genom undantag från punkt 1 får flygbesprutning tillåtas endast i särskilda fall förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Det får inte finnas några fungerande alternativ, eller också ska det innebära klara fördelar i form av minskad påverkan på människors hälsa och miljön jämfört med markbaserad spridning av bekämpningsmedel.

b) De bekämpningsmedel som används ska uttryckligen ha godkänts av medlemsstaten för flygbesprutning efter en särskild bedömning av riskerna i samband med flygbesprutning.

c) Den operatör som utför flygbesprutningen ska ha ett utbildningsbevis enligt artikel 5.2. Under den övergångsperiod då system för utbildningsbevis ännu inte har införts får medlemsstaterna godta andra bevis på tillräcklig kunskap.

d) Det företag som ansvarar för att tillhandahålla flygbesprutning ska godkännas av en myndighet som är behörig att utfärda tillstånd för utrustning och luftfartyg för flygbesprutning med bekämpningsmedel.

e) Om det område som ska besprutas ligger i nära anslutning till områden som är tillgängliga för allmänheten ska tillståndet innehålla särskilda riskhanteringsåtgärder för att säkerställa att det inte uppstår några skadliga effekter på närvarande personers hälsa. Det område som ska besprutas får inte ligga i nära anslutning till bostadsområden.

e) Från och med 2013 ska flygplanet utrustas med tillbehör som utgör bästa tillgängliga teknik för att minska vindavdrift.

3. Medlemsstaterna ska utse de myndigheter som är behöriga att fastställa de särskilda villkor enligt vilka flygbesprutning får utföras, att granska ansökningar enligt punkt 4 och att offentliggöra för vilka grödor och områden, under vilka omständigheter samt enligt vilka särskilda spridningskrav, inklusive väderförhållanden, som flygbesprutning kan tillåtas.

I tillståndet ska de behöriga myndigheterna ange vilka åtgärder som är nödvändiga för att i god tid varna boende och andra närvarande personer och för att skydda miljön i närheten av det besprutade området.

4. En yrkesmässig användare som vill sprida bekämpningsmedel genom flygbesprutning ska lämna in en begäran om godkännande av en spridningsplan till den behöriga myndigheten tillsammans med uppgifter som styrker att de villkor som anges i punkterna 2 och 3 är uppfyllda. Begäran om tillstånd för flygbesprutning i enlighet med den godkända spridningsplanen ska lämnas in i god tid till den behöriga myndigheten. Den ska innehålla information om den preliminära tiden för besprutning och om de mängder och typer av bekämpningsmedel som ska spridas.

Medlemsstaterna får föreskriva att en begäran om flygbesprutning i enlighet med en godkänd spridningsplan som inte har besvarats inom den tidsperiod som fastställs av de behöriga myndigheterna ska betraktas som godkänd.

Då det föreligger synnerliga omständigheter såsom i nödsituationer eller specifika allvarliga situationer, får enskilda begäranden om flygbesprutning också lämnas in för godkännande. Om det är berättigat ska behöriga myndigheter ha möjlighet att tillämpa ett påskyndat förfarande för att kontrollera att de villkor som anges i punkterna 2 och 3 är uppfyllda innan flygbesprutningen utförs.

5. Medlemsstaterna ska se till att de villkor som anges i punkterna 2 och 3 är uppfyllda genom lämplig övervakning.

6. De behöriga myndigheterna ska föra register över begäran och godkännanden enligt punkt 4 och ska offentliggöra däri relevant information, såsom vilket område som ska besprutas, preliminär dag och tid för besprutningen och typ av bekämpningsmedel, i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning eller gemenskapslagstiftning.

Artikel 10

Information till allmänheten

Medlemsstaterna får i sina nationella handlingsplaner inkludera bestämmelser om information till personer som kan exponeras för vindavdriften.

Artikel 11

Särskilda åtgärder för att skydda vattenmiljön och dricksvattnet

1. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtas för att skydda vattenmiljön och dricksvattenförsörjningen mot effekterna av bekämpningsmedel. Dessa åtgärder ska stödja och

vara förenliga med de tillämpliga bestämmelserna i direktiv 2000/60/EG och förordning (EG) nr 1107/2009.

2. De åtgärder som anges i punkt 1 ska omfatta följande:

- a) Att ge företräde för bekämpningsmedel som inte är farliga för vattenmiljön enligt direktiv 1999/45/EG och som inte innehåller några prioriterade farliga ämnen enligt artikel 16.3 i direktiv 2000/60/EG.
- b) Att ge företräde för den effektivaste spridningstekniken, exempelvis användning av utrustning för spridning av bekämpningsmedel med låg avdrift, särskilt för högväxande grödor som humle och de som återfinns i frukt- och vinodlingar.
- c) Att använda åtgärder som minimerar risken för förorening utanför området till följd av vindavdrift, dräneringsflöde och ytvavrinning. Åtgärderna ska innefatta skapande av buffertzoner av lämplig storlek för att skydda vattenorganismer utanför målgrupperna och säkerhetszoner för ytvatten och grundvatten som används för uttag av dricksvatten, där bekämpningsmedel inte får användas eller lagras.
- d) Så långt det är möjligt begränsa eller undvika spridning av bekämpningsmedel på och längs vägar, järnvägar, mycket genomsläppliga ytor eller annan infrastruktur nära ytvatten eller grundvatten, eller på hårdgjorda ytor med hög risk för ytvavrinning till ytvatten eller avloppssystem.

Artikel 12

Minskad användning av eller minskade risker från bekämpningsmedel i särskilda områden

Medlemsstaterna ska, med beaktande av nödvändiga krav på hygien och folkhälsa samt den biologiska mångfalden eller resultaten av relevanta riskbedömningar, se till att användningen av bekämpningsmedel minimeras eller förbjuds i vissa särskilda områden. Lämpliga riskhanteringsåtgärder ska vidtas och användningen av växtskyddsmedel med låg risk i enlighet med definitionen i förordning (EG) nr 1107/2009 och biologiska bekämpningsåtgärder ska i första hand övervägas. De särskilda områdena i fråga är

- a) områden som används av allmänheten eller av sårbara grupper i enlighet med definitionen i artikel 3 i förordning (EG) nr 1107/2009, såsom allmänna parker och trädgårdar, idrotts- och fritidsanläggningar, skolgårdar och lekplatser för barn samt i närheten av hälsovårdsanläggningar,
- b) skyddade områden enligt direktiv 2000/60/EG eller andra områden för vilka nödvändiga bevarandeåtgärder ska vidtas enligt bestämmelserna i direktiven 79/409/EEG och 92/43/EEG,

c) nyligen behandlade områden som används av eller är tillgängliga för jordbruksarbetare.

Artikel 13

Hantering och lagring av bekämpningsmedel samt behandling av deras förpackningar och rester

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att följande arbetsmoment som utförs av yrkesmässiga användare, och i förekommande fall av distributörer, inte medför någon risk för människors hälsa eller för miljön:

- a) Lagring, hantering, utspädning och blandning av bekämpningsmedel före spridning.
- b) Hantering av förpackningar för och rester av bekämpningsmedel.
- c) Bortskaffande av vätskor som finns kvar i tanken efter spridning.
- d) Rengöring efter spridning av den utrustning som använts.
- e) Återvinning eller bortskaffande av rester av bekämpningsmedel och deras förpackningar i enlighet med gemenskapslagstiftningen om avfall.

2. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att undvika farliga moment i hanteringen av bekämpningsmedel som är godkända för icke yrkesmässiga användare. Åtgärderna kan innefatta användning av bekämpningsmedel med låg toxicitet, bruksklara beredningar och begränsningar när det gäller storleken på behållare eller förpackningar.

3. Medlemsstaterna ska se till att lagringsplatser för bekämpningsmedel för yrkesmässig användning utformas på ett sådant sätt att oönskade utsläpp undviks. Lokalisering, storlek och byggnadsmaterial ska ägnas särskild uppmärksamhet.

Artikel 14

Integrerat växtskydd

1. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att främja ett växtskydd med låg insats av bekämpningsmedel och så långt möjligt ge företräde till icke kemiska metoder, så att yrkesmässiga användare byter till metoder eller produkter som är minst skadliga för människors hälsa och miljön bland de produkter som är tillgängliga för samma växtskyddsproblem. Ett växtskydd med låg insats av bekämpningsmedel inkluderar integrerat växtskydd samt ekologiskt jordbruk i enlighet med

rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter ⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterna ska skapa eller främja skapandet av nödvändiga förutsättningar för genomförandet av integrerat växtskydd. De ska särskilt se till att yrkesmässiga användare har tillgång till information, verktyg för övervakning av skadegörare och ogräs och för beslutsfattande samt till rådgivningstjänster om integrerat växtskydd.

3. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2013 rapportera till kommissionen om genomförandet av punkterna 1 och 2 och särskilt om huruvida de nödvändiga förutsättningarna för genomförande av integrerat växtskydd finns.

4. Medlemsstaterna ska i sina nationella handlingsplaner beskriva hur de säkerställer att de allmänna principerna om integrerat växtskydd enligt bilaga III kommer att genomföras av alla yrkesmässiga användare av bekämpningsmedel senast den 1 januari 2014.

Åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv avseende ändring av bilaga III för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.2.

5. Medlemsstaterna ska införa lämpliga incitament för att uppmuntra yrkesmässiga användare att frivilligt tillämpa gröd-specifika eller sektorspecifika riktlinjer för integrerat växtskydd. Myndigheter och/eller organisationer som företräder särskilda yrkesmässiga användare kan utarbeta sådana riktlinjer. Medlemsstaterna ska hänvisa till de riktlinjer som de anser är relevanta och lämpliga i sina nationella handlingsplaner.

KAPITEL V

INDIKATORER, RAPPORTERING OCH INFORMATIONSBYTBETE

Artikel 15

Indikatorer

1. Harmoniserade riskindikatorer som avses i bilaga IV ska utarbetas. Medlemsstaterna får dock fortsätta att använda befintliga nationella indikatorer eller anta andra lämpliga indikatorer utöver de harmoniserade indikatorerna.

Åtgärder som avser att ändra icke väsentliga delar av detta direktiv avseende ändring av bilaga IV för att ta hänsyn till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 21.2.

⁽¹⁾ EUT L 189, 20.7.2007, s. 1.

2. Medlemsstaterna ska

- a) beräkna harmoniserade riskindikatorer som avses i punkt 1 genom att använda statistiska uppgifter insamlade i enlighet med gemenskapslagstiftningen om statistik om växtskyddsmedel, tillsammans med andra relevanta uppgifter,
- b) identifiera trender för användningen av vissa verksamma ämnen,
- c) identifiera prioriteringar, såsom verksamma ämnen, grödor, regioner eller brukningsmetoder, som kräver särskild uppmärksamhet eller god praxis som kan tjäna som exempel för att uppnå direktivets syfte att minska riskerna med och konsekvenserna av användningen av bekämpningsmedel för människors hälsa och miljön och för att uppmuntra utvecklingen och införandet av integrerat växtskydd och alternativa metoder eller tekniker, för att minska beroendet av bekämpningsmedel.

3. Medlemsstaterna ska meddela kommissionen och övriga medlemsstater resultaten av de utvärderingar som görs enligt punkt 2 och göra denna information tillgänglig för allmänheten.

4. Kommissionen ska beräkna riskindikatorer på gemenskapsnivå genom att använda statistiska uppgifter insamlade i enlighet med gemenskapslagstiftningen om statistik om växtskyddsmedel och andra relevanta uppgifter i syfte att bedöma risktrender för användning av bekämpningsmedel.

Kommissionen ska också använda uppgifterna och informationen för att bedöma framsteg när det gäller att uppnå målen för annan gemenskapspolitik som syftar till att minska påverkan av bekämpningsmedel på människors hälsa och på miljön.

Resultaten ska göras tillgängliga för allmänheten på den webbplats som avses i artikel 4.4.

Artikel 16

Rapportering

Kommissionen ska regelbundet lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om framstegen när det gäller genomförandet av detta direktiv, vid behov tillsammans med förslag till ändringar.

KAPITEL VI

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterna ska fastställa sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Påföljderna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 14 december 2012 och ska utan dröjsmål anmäla alla senare ändringar.

Artikel 18

Utbyte av information och bästa praxis

Kommissionen ska föra fram att man i expertgruppen för den temainriktade strategin om hållbar användning av bekämpningsmedel prioriterar en diskussion om utbytet av information och bästa praxis i fråga om hållbar användning av bekämpningsmedel och integrerat växtskydd.

Artikel 19

Avgifter

1. Medlemsstaterna får ta ut ersättning för de kostnader som arbete till följd av skyldigheterna enligt detta direktiv ger upphov till genom olika former av avgifter.

2. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som avses i punkt 1 fastställs på ett öppet sätt och att de motsvarar den faktiska kostnaden för arbetet.

Artikel 20

Standardisering

1. De standarder som avses i artikel 8.4 i detta direktiv ska fastställas i enlighet med det förfarande som anges i artikel 6.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster ⁽¹⁾.

Anmodan om utarbetande av dessa standarder får fastställas i samråd med den kommitté som avses i artikel 21.1.

2. Kommissionen ska offentliggöra referenser för standarderna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37.

3. När en medlemsstat eller kommissionen anser att en harmoniserad standard inte helt uppfyller de krav som den omfattar och som fastställs i bilaga II, ska kommissionen eller den berörda medlemsstaten ta upp frågan i den kommitté som inrättats genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG och redovisa sina skäl för detta. Kommittén ska, efter att ha hört de relevanta europeiska standardiseringsorganen, yttra sig utan dröjsmål.

Mot bakgrund av kommitténs yttrande ska kommissionen besluta att offentliggöra, inte offentliggöra, offentliggöra med begränsningar, behålla, behålla med begränsningar eller dra tillbaka hänvisningarna till den berörda harmoniserade standarden i eller från *Europeiska unionens officiella tidning*.

Kommissionen ska underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet om detta och vid behov begära en översyn av de berörda harmoniserade standarderna.

Artikel 21

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa som inrättats genom artikel 58 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet⁽¹⁾.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Artikel 22

Utgifter

För att stödja införandet av harmoniserade åtgärder och system när det gäller hållbar användning av bekämpningsmedel, får kommissionen finansiera

a) utarbetandet av ett harmoniserat system inbegripet en lämplig databas för att samla in och lagra all information om riskindikatorer för bekämpningsmedel och för att göra denna information tillgänglig för behöriga myndigheter, andra berörda parter och allmänheten,

- b) genomförandet av undersökningar som är nödvändiga för att förbereda och utveckla lagstiftning, inbegripet att anpassa bilagorna till detta direktiv till den tekniska utvecklingen,
- c) utarbetandet av vägledning och bästa praxis för att underlätta genomförandet av detta direktiv.

Artikel 23

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 14 december 2011.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 24

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 25

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 21 oktober 2009.

På Europaparlamentets vägnar

J. BUZEK

Ordförande

På rådets vägnar

C. MALMSTRÖM

Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

BILAGA I

Utbildningsämnena enligt artikel 5

1. All tillämplig lagstiftning om bekämpningsmedel och deras användning.
 2. Förekomsten av och riskerna med olagliga (förfalskade) växtskyddsmedel, och metoderna för att identifiera sådana produkter.
 3. De faror och risker som är förknippade med bekämpningsmedel och hur dessa kan identifieras och kontrolleras, särskilt
 - a) risker för människor (operatörer, boende, andra närvarande personer, personer som ger sig in i behandlade områden och personer som hanterar eller äter behandlade produkter) och hur faktorer som rökning förvärrar dessa risker,
 - b) symptom på bekämpningsmedelsförgiftning och första hjälpen-åtgärder,
 - c) risker för växter utanför målgrupperna, nyttiga insekter, vilda djur och växter, biologisk mångfald och miljön i stort.
 4. Orienterande kunskaper om strategier och metoder för integrerat växtskydd, strategier och metoder för integrerad odling, principer för ekologiskt jordbruk, metoder för biologisk bekämpning av skadegörare och ogräs och information om allmänna principer och grödspecifika eller sektorspecifika riktlinjer för integrerat växtskydd.
 5. Introduktion till jämförande bedömning på användarnivå för att hjälpa yrkesmässiga användare att göra de lämpligaste valen av bekämpningsmedel med minsta möjliga biverkningar för människors hälsa, icke-målorganismer och miljön bland alla godkända medel för ett visst skadegörarproblem i en given situation.
 6. Åtgärder för att minimera riskerna för människor, icke-målorganismer och miljön: säkra arbetsmetoder för lagring, hantering och blandning av bekämpningsmedel samt för bortskaffande av tomma förpackningar, annat förorenat material och bekämpningsmedelsrester (även tankblandningar) i koncentrerad eller utspädd form; rekommenderat sätt att hantera operatörens exponering (personlig skyddsutrustning).
 7. Riskbaserade tillvägagångssätt där det tas hänsyn till lokala faktorer med avseende på vattentäkt, såsom klimatet, jordmånen, slagen av gröda samt marklutningen.
 8. Metoder för att förbereda utrustning för spridning av bekämpningsmedel för användning, inbegripet kalibrering, och för handhavande med minsta möjliga risker för användaren, andra personer, djur och växter utanför målgrupperna, den biologiska mångfalden och miljön, inklusive vattentillgångar.
 9. Användning och underhåll av utrustning för spridning av bekämpningsmedel och särskilda spruttekniker (t.ex. lågvolymsprutning, avdriftsreducerande munstycken), mål för den tekniska kontrollen av sprutor i bruk och metoder för att förbättra sprutningskvaliteten. Särskilda risker i samband med användning av handhållen utrustning för spridning av bekämpningsmedel eller ryggburna sprutor och relevanta riskhanteringsåtgärder.
 10. Nödåtgärder för att skydda människors hälsa och miljön, inklusive vattentillgångar, vid oavsiktligt spill, kontaminering och extrema väderleksförhållanden med åtföljande risk för utlakning av bekämpningsmedel.
 11. Särskild omsorg i skyddade områden som inrättats i enlighet med artiklarna 6 och 7 i direktiv 2000/60/EG.
 12. Hälsoövervakning och anordningar för rapportering om eventuella incidenter eller misstänkta incidenter.
 13. Dokumentation av all bekämpningsmedelsanvändning i enlighet med tillämplig lagstiftning.
-

BILAGA II

Hälsa-, säkerhets- och miljökrav i samband med inspektion av utrustning för spridning av bekämpningsmedel

Kontrollen av utrustning för spridning av bekämpningsmedel ska omfatta alla aspekter som är viktiga för att uppnå en hög nivå för skydd av människors hälsa och miljön. Full spridningseffektivitet bör säkerställas genom kontroll av att utrustningens anordningar och funktioner är felfria för att garantera att följande mål uppnås.

Utrustningen för spridning av bekämpningsmedel ska fungera tillförlitligt och användas på ett korrekt sätt för det avsedda syftet som säkerställer att bekämpningsmedlet doseras och sprids på ett exakt sätt. Utrustningen ska vara i så gott skick att den kan fyllas på och tömmas på ett betryggande, enkelt och fullständigt sätt samt förhindra läckage av bekämpningsmedel. Det ska även vara lätt att rengöra den ordentligt. Driften ska också vara säker, och den ska kunna kontrolleras och omedelbart stoppas från operatörens plats. Justeringar av utrustningen, när så är nödvändigt, ska vara enkla, exakta och reproducerbara.

Särskild omsorg bör ägnas följande:

1. Kraftöverföring

För att säkerställa ett fullgott skydd för operatören ska skydden för kraftuttagsaxeln och kraftintaget vara monterade och i gott skick, och alla skydd och rörliga eller roterande kraftöverföringsdelar ska fungera korrekt.

2. Pump

Pumpkapaciteten ska vara anpassad till utrustningens behov, och pumpen ska fungera på rätt sätt så att utmatningshastigheten blir stabil och tillförlitlig. Pumpen får inte ha något läckage.

3. Omrörning

Anordningar för omrörning ska säkerställa en god cirkulation så att en jämn koncentration erhålls i hela volymen sprutvätska i tanken.

4. Tank för sprutvätska

Spruttankar, inbegripet indikator för tankinnehåll, påfyllningsanordningar, silar och filter, tömnings- och rengöringsanordningar och omrörningsanordningar ska fungera på ett sådant sätt att oavsiktligt spill, ojämn koncentrationsfördelning, exponering av operatören och kvarvarande vätskevolym minimeras.

5. Mätssystem, styr- och reglersystem

Alla anordningar för mätning, till- och fränkoppling och justering av tryck och/eller flöde ska vara rätt kalibrerade och fungera korrekt och får inte ha något läckage. Anordningar för kontroll och reglering av tryck ska vara lätta att använda under spridning. Anordningar för tryckreglering ska upprätthålla ett konstant arbetstryck vid konstant pumpvarvtal så att en jämn dosering erhålls.

6. Slangar och ledningar

Slangar och ledningar ska vara i gott skick så att störning av vätskeflödet och oavsiktligt spill vid fel undviks. Läckor från slangar eller ledningar får inte förekomma när systemet drivs med högsta möjliga tryck.

7. Filtrering

För att undvika turbulens och ojämnheter i spridningsbilden ska filter vara i gott skick och filtrens masktäthet ska vara anpassad till storleken på de munstycken som är monterade på sprutan. I tillämpliga fall ska systemet för indikering av stopp i filter fungera korrekt.

8. Sprutbom (för utrustning som sprutar bekämpningsmedel med hjälp av en horisontell bom som befinner sig nära grödan eller det material som ska behandlas)

Sprutbommen ska vara i gott skick och stabil i alla riktningar. System för fixering och justering och anordningar för dämpning av oavsiktliga rörelser och anpassning till marklutning ska fungera korrekt.

9. Munstycken

Munstycken ska fungera korrekt så att efterdropp förhindras när sprutning upphör. För att få en jämn spridningsbild får flödet från varje enskilt munstycke inte avvika märkbart från flödesuppgifterna i de tabeller som tillhandahålls av tillverkaren.

10. Fördelning

Sprutblandningen ska fördelas jämnt i sidled och höjdled (vid spridning i högväxande grödor) över det behandlade området, om tillämpligt.

11. Fläkt (för utrustning som sprider bekämpningsmedel med hjälp av luft)

Fläkten ska vara i gott skick och ska ge en jämn och tillförlitlig luftström.

BILAGA III

Allmänna principer för integrerat växtskydd

1. Bland de olika till buds stående alternativen för att förebygga och/eller hålla tillbaka skadegörare och ogräs ska framför allt följande användas eller stödjas:
 - Växtföljd.
 - Användning av lämplig odlingsteknik (såsom falsk såbädd, såtidpunkter, planttäthet, insådd, reducerad jordbearbetning, gallring och direktsådd).
 - Användning där så är lämpligt av växtmaterial som är resistent/tåligt samt bruksutsäde/certifierat utsäde och plantmaterial.
 - Användning av metoder för anpassad gödning, kalkning och bevattning/dränering.
 - Förebyggande av spridning av skadliga organismer genom hygienåtgärder (t.ex. genom regelbunden rengöring av maskiner och utrustning).
 - Åtgärder för att skydda viktiga nyttoorganismer och öka deras antal, t.ex. genom lämpliga växtskyddsåtgärder eller användning av ekologiska infrastrukturer på och utanför produktionsställena.
 2. Skadliga organismer ska övervakas med hjälp av lämpliga metoder och verktyg, där sådana finns att tillgå. Sådana lämpliga verktyg bör omfatta fältobservationer och vetenskapligt underbyggda system för varning, prognos och tidig diagnos, där så är möjligt, samt rådgivning av professionella rådgivare.
 3. Yrkesmässiga användare ska utifrån resultaten av övervakningen fatta beslut om huruvida och när växtskyddsåtgärder ska vidtas. Tillförlitliga och vetenskapligt välunderbyggda tröskelvärden är väsentliga för beslutsfattandet. Innan någon behandling inleds ska när så är möjligt hänsyn tas till vilka tröskelvärden för skadliga organismer som fastställts för regionen, de särskilda områdena, grödorna och de särskilda klimatförhållandena.
 4. Hållbara biologiska, fysiska och andra icke-kemiska metoder ska ges företräde framför kemiska metoder om de leder till tillfredsställande bekämpning av skadegörare och ogräs.
 5. De växtskyddsmedel som används ska vara så målspecifika som möjligt och ha minsta möjliga biverkningar för människors hälsa, icke-målorganismer och miljön.
 6. Yrkesmässiga användare bör begränsa användningen av växtskyddsmedel och andra ingrepp till vad som är nödvändigt, exempelvis genom minskade doser, minskad spridningsfrekvens eller partiell spridning och därvid ta hänsyn till att riskerna för växtligheten ska vara acceptabla och att insatserna av växtskyddsmedel inte får öka risken för att populationerna av skadliga organismer ska utveckla resistens.
 7. Om risken för resistens mot ett växtskyddsmedel är känd och när förekomsten av skadliga organismer kräver att växtskyddsmedel vid upprepade tillfällen används på någon gröda, ska tillgängliga strategier mot resistens användas, så att växtskyddsmedlen inte förlorar sin verkan. Detta kan innebära användning av flera olika växtskyddsmedel med olika verkningsätt.
 8. De yrkesmässiga användarna bör på grundval av dokumentationen över användningen av bekämpningsmedel och övervakningen av skadliga organismer, undersöka nyttan med de växtskyddsåtgärder som vidtas.
-

BILAGA IV

Harmoniserade riskindikatorer
